

Walter zet zich in voor Brechts erfgoed en toerisme

Brechtenaar Walter Clement houdt van de gemeente Brecht, zoveel blijkt uit zijn passie voor het Brechtse erfgoed en toerisme. In onze gemeente staat hij ook bekend voor zijn interesse in heksen. We vragen hem waar hij zijn passie haalt.

Walter, ben jij een geboren en getogen Brechtenaar?

Walter: "Je mag me gerust een inwijkeling van 't stad noemen. Ik ben afkomstig uit Borgerhout en ben in de jaren '80 naar Brecht verhuisd. Mijn ouders hadden hier vroeger een buitenverblijf en zo ben ik van deze streek gaan houden."

Ben je betrokken bij de lokale verenigingen in Brecht?

Walter: "Ik ben in Brecht actief als gids voor het Kempuseum en als voorzitter van de adviesraad toerisme. Het Kempuseum is een heel mooi museum met zeer interessante artefacten, maar is bij onze plaatselijke bevolking te weinig gekend. Ik krijg bij het gidsen regelmatig de reactie dat ze verbaasd zijn hoe interessant en uitgebreid ons museum is. Het vernieuwde concept heeft de oubolligheid van een typisch streekmuseum volledig overstegen. De vele vondsten bij de aanleg hogesnelheidslijn bijvoorbeeld verrijken de verzameling. Ook de moderne manier van exposeren zorgt ervoor dat een bezoek aan ons Kempuseum een 'must' is voor zowel jongeren als ouderen."

Je bent voorzitter van de adviesraad toerisme, wat is de rol van die raad?

Walter: "In de adviesraad toerisme

is het onze betrachting om onze gemeente op de toeristische kaart te zetten. Brecht heeft veel troeven die we in het zonlicht zetten. Ik denk nu maar aan het natuurpark Kooldries dat dit voorjaar nog in het nieuws kwam met het nieuwe uitkijkpunt. Zeker een wandeling waard!"

Oktober staat bekend om de heksen- en halloweenwandelingen. Jij hebt een grote interesse in de geschiedenis van heksen, waar komt die vandaan?

Walter: "Mijn interesse in heksen heb ik te danken aan een lesgeefster in de gidsenopleiding. Tijdens een rondleiding haalde ik het onderwerp 'toilet papier' in de middeleeuwen aan en legde ik de groep uit dat de gewone mensen toen gras, hooi en zelfs mosselschelpen gebruikten. De lesgeefster verweet me dat mijn toelichting te aanstootgevend was."

Dat was voor jou een reden om die laag van de geschiedenis nog verder uit te zoeken?

Walter: "Inderdaad, ik ben mij gaan toeleggen op alles wat met de onderkant van de middeleeuwse maatschappij te maken heeft: beulen, ketters, Vikingen in Vlaanderen, heksen en hoe de toenmalige maatschappij stond tegenover de liefde, seksbeleving en de dood. Het bleek dat de

middeleeuwen niet zo donker waren zoals wij op school leerden maar dat de samenleving in vele opzichten veel verdraagzamer was dan nu. In mijn onderzoek naar teksten en Antwerpse processen kwam ik de naam van de enige verbrande heks in Antwerpen tegen, namelijk Clara Goessen. Om haar eerherstel te kunnen bezorgen, kwam ik op het idee om haar naam voor te stellen als straatnaam. Ik maakte hiervoor een uitgebreid dossier op en bezorgde dit aan de straatnamencommissie. Na een eerste weigering legde ik het dossier via de Antwerpse burgemeester opnieuw voor aan de commissie met als resultaat dat ze nu in de reservelijst staat. Dit ganse proces heeft zo'n drietal jaar in beslag genomen. Het bezorgde me wel wat landelijke bekendheid zodat ik nu regelmatig gevraagd wordt voor voordrachten over dit onderwerp. Bijkomend deed het me plezier dat zij voorkomt in het 'verhaal van Antwerpen' waar mijn onderzoek als bronmateriaal werd gebruikt. Einde van dit jaar komt mijn eigen boek 'Ik Clara, mijn verhaal' in de boekhandel. Zoals je leest, gepensioneerd kunnen nog heel actief zijn en hun nut bijbrengen voor de maatschappij!"